

- 3) Έχει η απαντώσα στο άρθρο 17, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης φράση «την ιδιοκτησία του» (εννοείται κάθε προσώπου) την έννοια ότι καταλαμβάνει και τα δικαιώματα επί των αποδοχών;
- 4) Πρέπει η απαντώσα στο άρθρο 17, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης φράση «για λόγους δημόσιας ωφέλειας» να ερμηνευθεί υπό την έννοια της «οικονομικής κρίσης»;
- 5) Πρέπει η απαντώσα στο άρθρο 17, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης φράση «Η χρήση των αγαθών [μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς από τον νόμο] εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προς το γενικό συμφέρον» να ερμηνευθεί υπό την έννοια της «μειώσεως κατά 25 % των αποδοχών του αμειβόμενου από τον κρατικό προϋπολογισμό προσωπικού»;
- 6) Εφόσον το Ρουμανικό Δημόσιο μειώνει τις αποδοχές των προσληφθέντων και αμειβομένων από κρατικούς πόρους κατά 25 %, επικαλούμενο την οικονομική κρίση και την ανάγκη της εκ νέου εξισορροπήσεως του κρατικού προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι το ίδιο Δημόσιο υποχρεούται μεταγενέστερα, σε εύθετο χρόνο, να καταβάλει στους ανωτέρω δίκαιη αποζημίωση λόγω της επελθούσας απώλειας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Rostock (Γερμανία) στις 13 Αυγούστου 2012 — Ποινική δίκη κατά Per Harald Lökkevik

(Υπόθεση C-384/12)

(2012/C 343/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Rostock

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Per Harald Lökkevik

Έτερος μετέχων στη δίκη: Staatsanwaltschaft Rostock

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει ο όρος «όφελος» κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995 ⁽¹⁾, την έννοια ότι εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση φαινομενικής προκλήσεως της απλής αναρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τις δηλώσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας επιδοτήσεων, με σκοπό την παράκαμψη της επιβαλλόμενης κατά το

σημείο 2. 1. i) του πολυτομεακού πλαισίου περιφερειακών ενισχύσεων για μεγάλα επενδυτικά σχέδια της 7.4.1998 (ΕΕ 1998 C 107/07) κοινοποιήσεως περιφερειακής επενδυτικής ενισχύσεως συνολικού κόστους επενδυτικού σχεδίου τουλάχιστον 50 εκατομμυρίων ευρώ;

(¹) ΕΕ L 312, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Αυγούστου 2012 — Hi Hotel HCF SARL κατά Uwe Spoering

(Υπόθεση C-387/12)

(2012/C 343/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναιρεσείουσα: Hi Hotel HCF SARL

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: Uwe Spoering

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το ζημιόγONO γεγονός συνέβη σε ένα κράτος μέλος (κράτος μέλος Α), εάν η αδικοπραξία, η οποία αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας ή εκ της οποίας απορρέουν αξιώσεις, τελέσθηκε σε άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος Β) και συνίσταται σε συμμετοχή στην αδικοπραξία (κύρια πράξη) που διαπράχθηκε στο πρώτο κράτος μέλος (κράτος μέλος Α);

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Αυστρία) στις 20 Αυγούστου 2012 — Robert Pflieger κ.λπ.

(Υπόθεση C-390/12)

(2012/C 343/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες: Robert Pfleger, Autoart a.s., Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ανταβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτυπώνεται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ και στα άρθρα 15 έως 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), η εθνική ρύθμιση που, όπως οι κρίσιμες στην υπόθεση της κύριας δίκης διατάξεις των άρθρων 3 έως 5, 14 και 21 του Glücksspielgesetz (αυστριακού νόμου για τα τυχερά παιχνίδια, στο εξής: GSpG), επιτρέπει τη διεξαγωγή τυχερών παιχνιδιών με παιγνιομηχανήματα μόνο υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης χορήγησης άδειας –προβλέποντας ταυτόχρονα ποινικές κυρώσεις και τη δυνατότητα άμεσης παρέμβασης των αρχών–, με δεδομένο ότι ο αριθμός των αδειών αυτών είναι περιορισμένος, μολονότι μέχρι σήμερα το Δημόσιο δεν έχει αποδείξει –καθόσον γνωρίζει το δικάζον τμήμα– σε καμία απολύτως δίκη ή διοικητική διαδικασία ότι η συνδεόμενη με τα τυχερά παιχνίδια εγκληματικότητα και/ή η εξάρτηση του ατόμου από τα τυχερά παιχνίδια αποτελούν πράγματι σημαντικό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με την ελεγχόμενη επέκταση των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων παιχνιδιών κατά τρόπο που να υπάρχουν πολλοί ανεξάρτητοι διοργανωτές τέτοιων παιχνιδιών, αλλά μόνο με την ελεγχόμενη επέκταση μιας μονοπωλιακής επιχείρησης (ή πολύ λίγων ολιγοπωλιακών επιχειρήσεων), η οποία επιτρέπεται να διαφημίζεται μόνο με μέτρο;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Ανταβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτυπώνεται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ και στα άρθρα 15 έως 17 του Χάρτη, η εθνική ρύθμιση που, όπως τα άρθρα 52 έως 54 και 56a του GSpG και 168 του Strafgesetzbuch (αυστριακού Ποινικού Κώδικα, στο εξής: StGB), καταλήγει, χρησιμοποιώντας αόριστες νομικές έννοιες, να επιβάλλει σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις κυρώσεις ή ποινές σε διάφορες κατηγορίες προσώπων που εμπλέκονται τελείως έμμεσα (και ενδέχεται μάλιστα να κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης), όπως τα πρόσωπα που είναι απλώς πωλητές ή εκμισθωτές των παιγνιομηχανημάτων;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης και στο δεύτερο ερώτημα: Ανταβαίνει στις αρχές που διέπουν ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου, όπως αυτές στις οποίες στηρίζεται προδήλως το άρθρο 16 του Χάρτη, και/ή στην απαίτηση του άρθρου 47 του Χάρτη για δίκαιη και αποτελεσματική έννομη προστασία και/ή στην απαίτηση του άρθρου 56 ΣΛΕΕ για διαφάνεια και/ή στην προβλεπόμενη από το άρθρο 50 του Χάρτη απαγόρευση άσκησης ποινικής δίωξης δύο φορές κατά του ίδιου ατόμου και επιβολής ποινής δύο φορές στο ίδιο άτομο για την ίδια αξιόποινη πράξη, μια εθνική ρύθμιση όπως τα άρθρα 52 έως 54 και 56a του GSpG και 168 του StGB, των οποίων η εκ των προτέρων αμοιβαία οριοθέτηση είναι πολύ δύσκολο, λόγω της έλλειψης σαφούς νομικής ρύθμισης, να προβλεφθεί και να ληφθεί υπόψη από τον πολίτη, αλλά διασαφηνίζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση μόνο μετά από μια χρονοβόρα τυπική διαδικασία, και τα οποία όμως συνεπάγονται πολύ μεγάλες διαφορές ως προς τις αρμοδιότητες (διοικητικές αρχές ή δικαστήρια), τις εξουσίες παρέμβασης, τον στιγματισμό που δημιουργούν και τη δικονομική θέση των διαδίκων (π.χ. αντιστροφή του βάρους απόδειξης);

4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης σε ένα από τα τρία πρώτα ερωτήματα: Αντιβαίνουν στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ και/ή στα άρθρα 15 έως 17 του Χάρτη και/ή στο άρθρο 50 του Χάρτη η τιμώρηση των προσώπων που τελούν σε στενή σχέση προς παιγνιομηχανήματα, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 1, και παράγραφος 2, του GSpG, και/ή η κατάσχεση ή η αφαίρεση των μηχανημάτων αυτών και/ή το κλείσιμο ολόκληρης της επιχείρησης των προσώπων αυτών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 22 Αυγούστου 2012 — RLvS Verlagsgesellschaft mbH κατά Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Υπόθεση C-391/12)

(2012/C 343/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Ανααιρεσίβλητη: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Αποκλείουν το άρθρο 7, παράγραφος 2 και το σημείο 11 του παραρτήματος I σε συνδυασμό με το άρθρο 4 και το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας⁽¹⁾ την εφαρμογή εθνικής διατάξεως (εν προκειμένω: άρθρο 10 του Landespressgesetz Baden Württemberg), η οποία προστατεύει τόσο τους καταναλωτές από παραπλανητικές πρακτικές όσο και την ανεξαρτησία του Τύπου και, αντιθέτως προς το άρθρο 7, παράγραφος 2, και το σημείο 11 του παραρτήματος I, της οδηγίας, απαγορεύει κάθε δημοσίευση επ' αμοιβή ανεξαρτησίας του σχετικού επιδιωκόμενου σκοπού, εάν η δημοσίευση δεν επισημαίνεται δια της χρήσεως του όρου «αγγελία», εκτός εάν από τη διάταξη και τη μορφή της δημοσίευσας καθίσταται πρόδηλο ότι πρόκειται περί αγγελίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές)
ΕΕ L 149, σ. 22.